

ژینگه‌ی صافی و صافی له دیدی شاعیران

پ.ی.د. فائز أبو بكر قادر^۱

پوخته

ئهم بابته دوو تهوه‌ری سه‌ره‌کی له خۆده‌گری؛ یه‌که‌میان ژینگه‌کانی سروشتی و ئاینی و زانستی و... کاریگه‌رییان له‌سه‌ر پینگه‌یانندی (صافی) و که‌سایه‌تی ئه‌و له‌گشت بواره‌کان. سه‌ره‌تا که‌سایه‌تی عیرفانی و ئینجا زانستی و ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی و تادوایی، له‌گه‌ل ئه‌مانه‌ش به‌پیی پیویست تیشک خراوته سه‌ر: ۱. راستی ناوی (ئیران) تا دوا‌ی کۆچی دوا‌یی صافی، دواتر گۆرینی بۆ هیران به‌هۆی هۆکارگه‌لیک. ۲. په‌سندکردنی ناسناوی (کاک) وه‌ک ناسناوی ئاینی بنه‌ماله‌ی (کاک‌ی ئیران)، وه‌ک چۆن لای بنه‌ماله‌ی تر ئه‌مه‌ بووه به‌ نه‌ریت. دوا‌یی و له‌ ته‌وه‌ریکی دی؛ ئه‌و شیعر و نامه‌و چوارین و دیره‌ شیعرانه که له ستایشی (صافی) دان ده‌خاته روو. وشه‌ کللیه‌کان: کاک مسته‌فا، کاک مسته‌فای صافی، کاک‌ی ئیران.

پێشده‌ستی:

خودا! ناوی تو سه‌رنامه‌ی نامه + به‌بی ناوی تو کار ناته‌مامه سوپاس بۆ ئه‌و، دروود برژێته سه‌ر پیغه‌مبه‌ر و یارانی.

روون و دیاره، که (صافی) یه‌کیکه له‌ که‌له‌ شاعیره هه‌لکه‌وتوه‌کانی کوردو خۆشناوه‌تی ئه‌و شاعیره سه‌ره‌رای به‌هره‌ی خواپیداو و بۆماوه‌یی عیرفانی و بنه‌ماله‌یی و شارستانی و شیعریی و وێژه‌یی... و

^۱ کۆلیژی زانسته ئیسلامیه‌کان، زانکۆی سه‌لاحه‌دین. Faiz.qader@su.edu.krd

باب و باپیرانی بی گومان هه‌موو له‌و هۆکارانه و هۆکارگه‌لیکتیر بوونه‌ته هۆکاری شۆرته و ناسراوی له هۆکارانه:

ژینگه‌ی یه‌که‌می خویندنی که خویندن لای کاک عه‌ولای باوکی پیرو مورشید و شاعیر و... له حوجره‌ی ئیران که له پال ته‌کیه‌ی بنه‌ماله‌ی کاک بووه که هه‌ردووکیان بو ئه‌و سه‌رده‌مه وه‌ک که‌شتی نووح پیغه‌مبه‌ر بوون و له هه‌موو جو‌ر کلتوور و رو‌شنییری و بن زمان و سه‌دا و ئاوازی ره‌سه‌ن و خو‌ش و شو‌خی تیدا کو‌بوته‌وه، بو نموونه: ماموه‌ستا مه‌لا مسته‌فای حاجی عه‌لی بی‌لینگه، که له سییه‌کانی سه‌ده‌ی رابردوو له حوجره ئیران خویندوو یه له گه‌ل ده‌رویشه‌کانی ته‌کیه‌ی مالی کاک ئیران حالی لی‌هاتوو هه‌لبه‌ت به‌کاریگه‌ری ئه‌و ژینگه‌ تیکه‌ل و پیکه‌له‌ی بن زار و زمانی کوردی له شیعه‌ره‌کانیشی ره‌نگی داوه‌ته‌وه. له دیره شیعه‌ریکیدا ده‌لی:

عیله‌لان به ئه‌شعاران بلێ هه‌ی هه‌ی مه‌لا
ئین و حاجی زه‌مانه‌ حه‌یفه‌ خینته‌ رژا

که به‌پوونی پیه‌وه دیاره به‌کاریگه‌ری زاراوه‌ی فه‌قیانی ناوچه‌ی (ژی) واته‌ فه‌قیانی ده‌قه‌ری بادینان، که (جگه‌رخوین)ی شاعیری ناسراویش یه‌کیک بووه له سه‌ر فه‌قیانی حوجره‌ی ئیران.

گرنگی بابه‌ت: گرنگی ئه‌م بابه‌ته له‌وه‌دایه؛ که له ریگه‌یدا ده‌زانری، که شه‌یدایانی شیعه‌ری صافی سنووریکی پان و فراوانی گرتوته‌وه ته‌نیا شه‌یدایانی شیعه‌ری صافی سنووردارییه به‌بازنه‌ی ته‌کیه‌کان و ده‌رویش مه‌حسووبه‌کانی مالی کاک ئیرانی، به‌لکوو سنووری شه‌یدایانی ئه‌و شاعیرو عاریفه هه‌موو سنووره‌کانی ره‌تداوه، چونکه چۆن ده‌بیندری ده‌رویشه‌کانی کاک مسته‌فای صافی ئالووده‌ی شیعه‌ره

به سۆزو بر جۆش و خرۆش و سه‌دای لیوانلیو له ئاوازی جاویدانی و نه‌غمه‌و سه‌دای بولبولئاسای ده‌رویشه ده‌نگخۆشه‌کانی تا که‌شکه‌لانی فه‌له‌ک به‌رزده‌بوویه‌وه‌و هه‌لده‌چوو ئاوه‌ه‌اش شه‌یدایانی شی‌عرو ئاوازه‌کانی، خه‌لکانیکی ده‌ره‌وه‌ی جیهانی ده‌رویشیشی ئالووده شه‌یداو شیفته‌ی شی‌عرو ری‌بازی عیرفانی خۆی کردبوو.

بۆنمونه: شاعیریکی گه‌وره‌ی وه‌کوو (مه‌لا مه‌حمودی بی‌خود) که له شی‌عری ستایشی پی‌غه‌مبه‌ر (د.خ) به‌حه‌سانی کورد ناسراوه، ئه‌گه‌ر له ڕووی ته‌ریقه‌ته‌وه له‌گه‌ڵ (صافی) له‌یه‌ک جیا‌بوون و (صافی) قادری و (بی‌خود) نه‌قشه‌ندی، ئه‌و ری‌بازی زی‌کری دیارو عه‌له‌نی، ئه‌میان ری‌بازی زی‌کری نادیارو په‌نهانی، به‌لام سه‌ره‌رای جیا‌یه‌ رواله‌تیه‌کان، چونکه ری‌بازی سۆفی‌گه‌ری له‌ خودی خۆیدا یه‌ک ری‌بازه، هه‌ر بۆیه‌شه ده‌بینین دوا‌ی چاوه‌روانییه‌کی زۆری خۆی، واته: بی‌خود، ده‌لیت: به‌کامی خۆی گه‌یی، بیستی که‌وا شه‌معی شه‌بوستان واته‌ صافی، هات (بی‌خود، ۱۹۷۰، ل: ۱۵).

ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ خه‌لکانیکی زۆری ده‌ره‌وه‌ی جیهانی سۆفی‌گه‌ریتی به‌گشتی و جیهانی ده‌رویشی به‌مانای ری‌بازی زی‌کری قادری به‌تایبه‌ت، ده‌بیندری ده‌یان شاعیری زۆر گه‌وره‌ و به‌ ناووشۆره‌ت شی‌عری صافیان هه‌لبژاردوه‌و به‌شی‌وه‌ییک له‌ شی‌وه‌کانی کاری‌گه‌ربوون پنیه‌وه سه‌رسامی خۆیان به‌ صافی و شی‌عه‌کانی، هه‌ندێ جار به‌کردنیان به‌ پینچ خسته‌کی، یان به‌هه‌رشیه‌ییک له‌ شی‌وه‌کانی سه‌رسامبوون خستۆته ڕوو.

میتۆدی بابته: له‌ ئاماده‌کردنی ئه‌م بابته؛ ئه‌وه‌نده‌ی کراییت هه‌ول‌دراوه سوود له‌ میتۆدی شیکردنه‌وه‌و گه‌ران و پشکنین وه‌ر‌بگیرئ، بۆ دۆزینه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و شی‌عه‌رانه‌ی له‌ لای شاعیرانی هاو‌ده‌م و

هاوزهمان و دۆستی صافی شاعیر بوون و شاعیران بۆ ئه‌و گوتوو، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌یتیکیش بی‌ت، له‌پریگه‌ی ئه‌م باب‌ه‌تیشه‌وه له‌ سه‌ریک سه‌رسامی شه‌یدایان و عاریفان و شاعیران و ده‌رویشان و... به‌ خودی صافی وه‌ک عاریف و خواناس، یان وه‌ک شاعیر و بو‌یژ، یان وه‌ک ته‌نانه‌ت ئاوازده‌نه‌ر، ئاخ‌ر زۆر جار ان صافی هه‌ر له‌گه‌ل دانانی شاعیریک به‌ شیوه‌ییکی سه‌ره‌تایی ئاوازیکیشی بۆ داده‌ناو سه‌روشتی ده‌نگی ده‌رویشه‌ ده‌نگخۆشه‌کانی‌شی ده‌زانی، بۆیه‌ زۆر به‌ ئاسانی ئاوازیکی گونجاوی بۆ شاعیره‌که‌و ده‌نگیکی خۆشی‌شی بۆ ئاوازه‌که‌ ده‌دۆزیه‌وه، له‌وانه‌یه‌ هه‌ندێجار ئاوازه‌که‌ له‌ پری‌ی ده‌رویشه‌ ده‌نگخۆشه‌کانه‌وه خزا‌بیته‌ سه‌ر زاری گۆران‌بی‌ژێر و زیاتر به‌ئاوازی ئه‌و ناسرا‌بیت، وه‌ک پینج‌خشته‌کی صافی له‌سه‌ر غه‌زه‌لی ناری و طاهیر به‌گ، که‌ ئاوا ده‌ست پینده‌کات:

من و دل ئیم‌رۆ ئه‌و شو‌خه، له‌ خۆشی یه‌ک به‌ده‌ی کردین
له‌ جامی له‌علی سه‌رخۆش و موقیمی مه‌یکه‌ده‌ی کردین
هه‌تا مه‌حشه‌ر خومارو مه‌ستی نازو نه‌شه‌که‌ی کردین
به‌ غه‌مه‌ی چاوی مه‌خمووری سیاهی مه‌ستی مه‌ی کردین
به‌ماچی لیوی موسته‌غنی له‌ ئه‌نواعی مه‌زه‌ی کردین

که‌ سه‌ره‌تا به‌ده‌نگه‌ ئاسمانییه‌که‌ی (حاجی عه‌بدو‌للای ده‌فزه‌ن) گوتراوه‌و دواتر لای خه‌لکانی دی گوتراوته‌وه.

ته‌وه‌ره‌کانی باب‌ه‌ت: ئه‌م باب‌ه‌ته‌ و پرای ئه‌م پینشته‌سته‌یه‌ ئه‌م ته‌وه‌رانه‌ له‌خۆده‌گری‌ت: ئیران یان هیران؟ بنه‌ماله‌ی به‌پری‌زی کاکی ئیران و به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (کاک)ی کوردی، پوخته‌یه‌ک له‌ ژبانی صافی، صافی

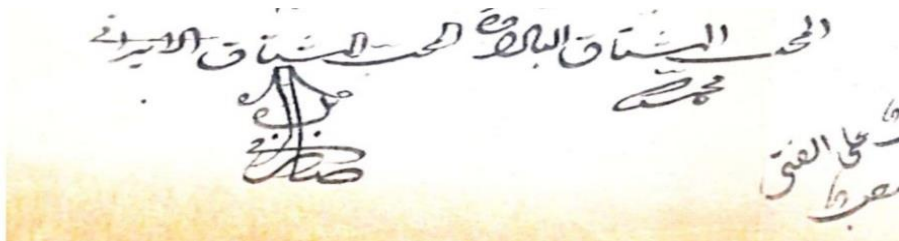
و کاری ژینگه‌کان له سه‌ری: أ - ژینگه‌ی سروشتی، ب- ژینگه‌ی
عیرفانی- خواناسی و زانستی،
پۆزش: ئەم بابەتە کاریکی مرۆفکرده، بۆیه وهک هەر کاریکی مرۆفکرد،
هه‌لبه‌ت هه‌له‌و په‌له‌ی تیکه‌وتوه، بۆیه داوای لیبووردن ده‌که‌م و
سوپاسگوزارده‌م ئە‌گەر هه‌له‌م بۆ هه‌لبگرنه‌وه‌و له که‌وتن بمگرنه‌وه.
ئهمه‌و، نزاکارم له خوا به‌ره‌و راسته‌شه‌قام ده‌ستمان بگری و
سه‌رکه‌وتووی ئیره‌و ئه‌ویمان بکات!

ئیران یان هیران؟

له‌م نووسینه‌دا پێویسته ئه‌وه راستبکریته‌وه که؛ ناوی (ئیران) له هه‌موو
ده‌سنووس و دیکۆمیتته‌کانی به‌رده‌ست، تا داوی مه‌رگی (صافی) هه‌ر
(ئیران) بوه‌و، به‌ده‌گمه‌نیش (هیران) نه‌نووسراوه، بۆنموونه له دیوانی
حاجی قادری کۆبییدا هاتوه:

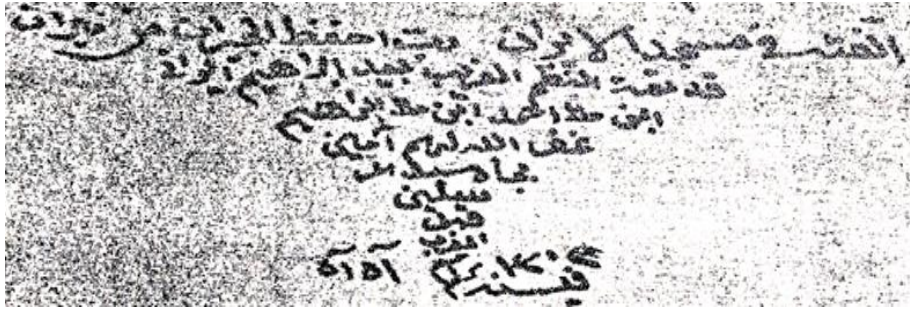
له‌بی (نازه‌نینه‌ی به‌خه‌تتی (جه‌لی) × له‌(ئیران)ه‌وه‌ی گرتووه تا هیرات
(حاجی قادری کۆبی، ۱۹۸۶، ل: ۵۵)

هه‌روه‌ها له چه‌ند ده‌سنووسیکدا، ناوی ئه‌و گونده هه‌ر به ئیران
نووسراوه، ته‌نانه‌ت خودی (صافی)ش به (ئیرانی) واژوی نامه‌کانی
کردوه، وه‌ک له کۆپی ئە‌م ده‌سنووسه‌دا دیاره:

خه‌لکی ئه‌وگونده ره‌نگینه‌ش ناوی گونده‌که‌یان هه‌ر به (ئیران) نووسیوه،
له‌وانه: مه‌لا سه‌عیدی (خاکی)، له کۆتایی دانراویکی خۆیدا که به‌زمانی

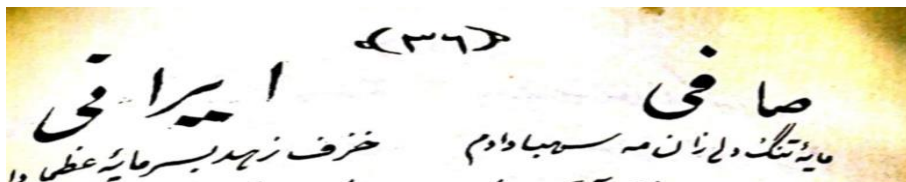
عه‌ره‌بی دایناوه گوتوویه: ألفتہ فی مسجد الإیران. هه‌روا مه‌لا ئیبراهیم ناویکی ئیرانیش که ئەم دانراوه‌ی مه‌لا سه‌عیدی نووسیوه‌ته‌وه، ناوی گونده‌که‌ی خۆی هه‌ر به ئیران نووسیوه، ئەمه‌ش کۆپی ده‌سخه‌تی دانروه‌که‌ی مه‌لا سه‌عیدی خاکیه، که مه‌لا ئیبراهیمی ئیرانی له سالی ۱۳۰۳ کۆچی نووسیویه‌تیه‌وه:

عه‌ره‌ب گوته‌نی: وأهل مكة أخبر بشعابها (المثل السائر في أدب الكاتب والشاعر ت محيي الدين عبد الحميد: ۱/۱۲۸).

پیش ئەمانه‌یش مه‌لا ئەحمه‌دی کوری ئییین ئاده‌م چه‌ند جار ناوی گوندی (ئیران) ی هه‌ر ئاوا نووسیوه.

ئهمه‌ش کۆپی لاپه‌ره‌ییکی که شکۆلی سه‌ید محمه‌ده، که خه‌لکی کوردستانی ئەو دیو بوه، له خو‌شناوه‌تی فه‌قی بووه‌و، تا جوانه‌مه‌رگ بووه‌و، خوا به به‌هه‌شتی شادکردوه ان شاء الله، که شکۆله‌که له نیوان سالانی ۱۳۴۵ و ۱۳۵۰هـ له گونده‌کانی مه‌له‌کان و هه‌رتهل...ی نووسراوه‌ته‌وه‌و، له دیوانی صافی، چاپی ۲، ۲۰۱۵، ل: ۲۹۲، شیعرێکی که ته‌نیا له‌م که شکۆله‌دا هه‌بوو بلاو بو‌ته‌وه. له‌م کۆپیه‌ش هه‌ر (صافی ئیرانی) نووسراوه.

خۆ چه سه ن سېساوه بېش له چه يرانيكيدا هه ر (ئيران) و (نازه نين) ده لى. دياره له دواى ۱۹۵۸ و دواتر له سه ره تاي شوړشى ئه يلوله وه، (ئيران) و لات و (ئيران) ئيران و نازهنينى خو شناوه تى، كه زوو، وهك بېستوومه! هى دو خوشكبوون به ناوه كانى (ئيران) و (نازه نين)، كه هه ميشه به سه ر زارانه وه بوون، دواتر بو تيكه ل نه بوونى (ئيران) و (ئيران)، (ئيران) گوند كرا به (هيران)، ئه مه و، (ئ) و (ه)، زور جار شوينى يه كده گرن، وهك: (ئاوريشم) (هاوريشم)، كه وابى جياوازى له نئوانياندا نيه.

بنه ماله ي به ريزى كاكي ئيران و به كارهينانى وشه ي (كاك).
بنه ماله ي به ريزى كاكي ئيران و به كارهينانى وشه ي (كاك) كوردى له جياتى شيخ يان هه ر وشه بىكى دى.

پوونه كه په يامى سه ره كى ئيسلام په يامى ته وحييد و يه كتاپه رستيه، ئنجا په يامى ره وشت و ره وشتبه رزى، بويه ده بيندرى له ئيسلام زور ئاسايى به بى وه ستان و دامان هه مان ئه و جوړه وشانه يان به كاربردوون بو زوربه ي په رستشه پيروزه كان، كه له كو مه لگه ي جاهيلى به كارده هيندران. هه ر كوردى موسولمان زور به ئاسانى و ئاسايى وشه كانى (پوژى) و (نويزى) له ناوى په رستشيكى هاوشيوه ي پيش ئيسلامى گواستوه ته وه بو (صوم) و (صلاة)، كه سيش نارازى بوونى نيشان نه داوه، بنه ماله ي به ريزى كاكي ئيرانيش به هه مان پى و دانگ جوولاونه ته وه و نه هاتوون ناسناويكى عه ره بى بوخويان دابنين، به لكوو

له مه شدا كوردانه و خوشناوانه بیریانكردۆته وه و له شیخ سوله یمانه وه یان له دواى ئه وه وه (كاك) یان وهك برا گه وه ره ی ئاینی بوخویان هه لێژاردوه، له مه شدا به ته نیا نه بوون، به لكوو بنه ماله ی ئاینی دیش هه بوون وهك: كاكى جهلی (ت ۱۱۸۰هـ) و كاكی زیوی و كاكی سیسای و... زیاد له مه زانیانی گوندی شیخوهمانی باله کایه تیش، که سه ر ده مانیک ماموه ستای حاجی قادری کوی بوون، بو ریژ (كاک) یان بو به کارهاتوو، وهك كاک (مه لا عبد الله) و (كاک مه لا محمه د).

پوخته یهك له ژیا نی صافی:

زنجیره ی پشتا و پشتی صافی له شیخ سوله یمانه وه تا صافی: (صافی) واته: (كاک موصطه فا) ی کورپی (كاک عه بدوللا ی سانی، کوری (كاک عه لی) کورپی (كاک موصطه فا) ی کورپی (كاک عه بدوللا ی کورپی (شیخ سوله یمانی ئیرانی) ه (دیوانی صافی، ۲۰۱۵، ل: ۱۸). لێره دا پیویسته ئاماژه به وه بکری، که له کتیبی (میژووی ناودارانی کورد) هاتوه، که کاک (كاک موصطه فای صافی) به هه وت پشت ده گاته وه به شیخ سوله یمان، که چی راستیکه ی ئه وه یه که صافی به خو یه وه، به پینج پشتان ده گاته وه (شیخ سوله یمان) (رؤحانی، سنج، ۲۰۱۱، ۲/۶۹۳).

میژووی له دایکبوونی: کاک (كاک موصطه فای صافی) له سالی ۱۸۷۳ز له دایکبووه، له ئاواپی، یان میره دیی (ئیران) ی جوان و رهنگین و ئاوو هه وا زولال و ساف و سازی هه میشه له گه ل (نازه نین) به یه که وه ناسراو به یه که وه نووساو، وهك دووانه یان جووت، یان خوشناوانه گوته نی: خیرمانه (موکریانی، فرهنگی مه هاباد، ۱۹۶۱: ۲۴۱).

خویندن و خوپیگه یانندی صافی: سه ره تای خویندی صافی له (ئیرانی)، لای (كاک عبدوللا) ی باوکی بو، دواپی بو خویندن چووه ته (هه ولێر) و (کوپی) و (رواندزی) (رؤحانی، وه رگی پان: ماجد مه ردوخ رؤحانی،

سنندج، ۲۰۱۱ز: ۶۹۳/۲) و (سه‌ران) و (زینوی) و (لاجان) و (په‌سوئ) و (سابلاغ) له‌مه‌یان له مزگه‌وتی شاده‌رویش، لای قازی عه‌لی باوکی قازی محمدی پیشه‌ه‌واو، یه‌که‌م سه‌رکۆماری کورد، بۆ خویندن زۆر ماوه‌ته‌وه‌و (دیوانی صافی، ۲۰۱۵، ل: ۲۰)، هه‌لبه‌ت ئه‌وه‌ پوون و ئاشکرایه‌ که له هه‌موو ئه‌و شوینانه صافی لای زانا بلیمه‌ت و خواناس و بوژیو هه‌لکه‌وتوه‌کان ویرای خویندن بابه‌ته ئاینی و زانسته‌یه‌کان راسته‌وخۆ نا راسته‌وخۆ، چه‌شه‌و زه‌وقی ویزه‌و شیعریشی بووژاوه‌ته‌وه‌و په‌ره‌ی سه‌ندوه، ناکرێ کاریگه‌ری کاکه‌ولای باوکی که شاعیر بووه (تاریخ مشاهیر کرد، بابا مردوخ روحانی شیوا، سرش، تهران، ۱۳۸۲: ۲۶۳/۲، میژوی ناودارانی کورد، بابه‌ شیخ مه‌ردوخ رۆحانی، وه‌رگیران: ماجد مه‌ردوخ رۆحانی، سنندج، ۲۰۱۱. ۶۹۳/۲) و سروشتی جوانی ئیرانی و جوانی و شارستانی شوینه‌کانی دی نادیده‌بگیری، هه‌ر به‌ هۆکاری ئه‌و ژینگه‌یه‌ی صافی تیایدا ژیاوه و له پیش هه‌موویان ئه‌و ژینگه‌ ئه‌ده‌بی و شیعریی و گیانی.. هتد که راسته‌وخۆ له باوکیه‌وه‌ پینگیه‌ییوو بووونه هۆکاری ئه‌وه‌ی له ته‌مه‌نی ۱۶ سالی شیعر بنووسیت (دیوانی صافی، ۲۰۱۵، ل: ۲۰) کاریگه‌ری له سه‌ر ئه‌و دانه‌نابی.

صافی توانی تا باوکی له ژیاندا بوو، بی په‌روا، ژیان به‌سه‌ر بیات، زۆربه‌ی کاتی به‌ هه‌لبه‌ستنی شیعریی پر سۆزو ته‌رو پاراو ئاوداری دلداری به‌ سه‌ر ده‌بردو هه‌ندێ جاریش له گژ راوی مه‌ل و بز و که‌له‌ کتویاندا، به‌ده‌شت و نه‌وال و کۆساراندا بخولیته‌وه‌، پوژگار ته‌نیا تا سی ساله‌ی ته‌مه‌نی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی بۆ په‌خساند، به‌لام که کاکه‌ولای باوکی له ۱۹۰۶ (زه‌نگیازویی، دیوانی صافی، ب س، ل: ۳) وه‌لامی بانگه‌وازی خوایی (يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ، ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً، فَادْخُلِي فِي عِبَادِي، وَادْخُلِي جَنَّتِي) [الفجر: ۲۷-۳۰]، دایه‌وه‌ ئیتر دواي ئه‌وه‌ وه‌ک نه‌ریت و بۆماوه‌ی

باوک و باپیرانی له شوینی باوکی دانیشت و، له هه‌موو خێرو خوشی سه‌رده‌می گه‌نجی ده‌ستی هه‌لگرت و ژیا‌نی گه‌نجیتی و شیخزاده‌یی و میرزادانه‌ی گۆرپه‌وه به ژیا‌نی ده‌رویشی، تووشی عه‌شقی رێ و شوینی شیخ تا‌های به‌تلیسی بوو.

صافی و کاری ژینگه‌کان له سه‌ری: هه‌لبه‌ت ژینگه‌ کاریگه‌ریکی زۆر داده‌نیته سه‌ر ئه‌وانه‌ی تیا‌یدا ده‌ژیی؛ به‌ مرۆف و گیانه‌به‌رو ته‌نانه‌ت گژوگیاو داروبارو زینده‌وه‌رو مه‌ل و مارو می‌روویشه‌وه، له فه‌رمووده‌ی پیروزییشدا هاتوه: (إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَجَلِيسِ السُّوءِ، كَحَامِلِ الْمِسْكِ، وَنَافِخِ الْكَيْبَرِ، فَحَامِلُ الْمِسْكِ: إِمَّا أَنْ يُحْذِيكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكَيْبَرِ: إِمَّا أَنْ يَحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا مُنْتِنَةً). [صحيح متفق عليه. (الحميدي، الجمع بين الصحيحين البخاري ومسلم، ٢٠٠٢م، ٣٠٥/١).

أ - **ژینگه‌ی سروشتی:** دياره صافی شاعیریش وه‌ک شاعیریکی دل و ده‌روون و شیعر ته‌رو ناسک، دلته‌ریی و ناسکیه‌که‌یان سه‌رچاوه‌ی گرتوه له سروشتی جوانی ئیران و باخی هه‌رمی و هه‌نجیرو هه‌نارو ترئ و هه‌لووژه‌ی به‌یارو گول و گولزاری جۆبارو ئاوی کانی‌اوی سازگارو هاژه‌و قه‌لبه‌زه‌ی رووبارو سایه‌ی شه‌نگه‌بی و چنارو که‌له‌ کئیوی شاخ و که‌وی ده‌نووک و چه‌نگ سووری بنارو هه‌نگوینی هه‌نگی نیو هه‌ناوی پیره‌دار و سه‌یوانی پیره‌ داربه‌پوو، که ته‌نانه‌ت گردوو ته‌پۆلکه‌ی گۆرستانه‌کانی ئیران و ته‌واوی ده‌ورو به‌ریشی کردبوو به‌گردی سه‌یوان و گۆرستانی شاری مردوانیش تیا‌یدا وه‌ک سه‌یرانگای به‌هه‌شتی ده‌هاته به‌ر چاوان، ئه‌مه که‌میکی زۆر که‌می ئه‌و ژینگه‌یه‌ن که‌ خواوه‌ند به‌ (ئیران) و (نازه‌نین) و ناوچه‌ی خوشناوتی داوان، که‌ کاریگه‌ریان له سه‌ر (صافی) داناوه‌و، سه‌لیقه‌و قه‌ریحه‌ی شیعر و یژه‌یان جۆشداوه و بزواندوه‌و، دلی زۆریک له شاعیران و بو‌یژان و

بگره زۆری له فهقی و مه‌لایان، که ده‌سته‌بژیری خوینده‌واری کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واری سه‌رده‌می زوو تا نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیست بوون و، له‌و سه‌ر بۆ ئه‌و سه‌ر و له‌ خواروو و ژووری کوردستان به‌ پێیان و پشته‌کۆل به‌سه‌ر پشته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ به‌هه‌شتی بچن به‌ره‌و (ئیرانی) ده‌خزین، بۆ نمونه: (مه‌لا ئه‌حمه‌دی مه‌لا محه‌مه‌دی مه‌لا ئاده‌مان له ۱۲۲۷ک)، (جگه‌رخوین) (دیوانی صافی، ۲۰۱۵، ل: ۰۳۶)، (چروستانی) (یادداشته‌کانی چروستانی، ل: ۸۵) و (مه‌لا خالید ئاواره) یان (خالید مه‌حموود یوسف)، که خه‌لکی کوردستانی ئه‌ودوو بوو، له ۱۹۷۵ز له ته‌کیه‌ی تاله‌بانی له که‌رکووک گواستبوویه‌وه بۆ (ئیران)ی خوشناوه‌تی و لای ماموه‌ستا مه‌لا عه‌زیزی کوری کاک مسته‌فای صافی ماوه‌بێک خویندی و دوا‌ی چهند مانگی گواستیه‌وه بۆ شه‌قلاوه، مزگه‌وتی ئال میران، بۆخویندن لای ماموه‌ستا مه‌لا مه‌جیدی گراوی، له‌وئ مایه‌وه تا له گه‌ل له‌دایکبوانی سا‌لی ۱۹۵۷ یان ۱۹۵۸ بوو به سه‌ریازو، له کاتی ئیجازه‌کانیدا چونکه شوینی حه‌وانه‌وه‌ی نه‌بوو له کوی فه‌قی بوا کاتی ئیجازه‌که‌ی له‌وئ به‌سه‌رده‌برد، هه‌میشه نامه‌شی بۆ ده‌ناردم، دوا نامه گه‌یشتییت له گه‌یلان غه‌رب له ۱۹۸۱/۲/۹ بوو، دوا‌ی ئه‌وه نه‌ نامه و نه‌ هه‌واڵیکم لێیه‌وه نه‌زانی، به‌لام زۆر دوا‌ی راپه‌رین، هه‌له نه‌بم له هاو‌حوجره‌و ماموه‌ستای زۆر خو‌شه‌ویستم ره‌وانشاد مه‌لا مه‌حموودی سه‌غیر - مه‌لا نه‌وزاد، شریف عه‌زیز شه‌ریف عه‌ودالانی، یه‌که‌م به‌رپۆه‌به‌ری ئه‌وقافی هه‌ولێری یه‌که‌م کابینه‌ی حکومه‌تی هه‌ریم، بیستم که له هه‌شتاکان له‌ناوچه‌ی مه‌ریوان، بیندراوه.

ب- ژینگه‌ی عیرفانی - خواناسی و زانستی:

سه‌باره‌ت به‌ ژینگه‌ی عیرفانی و خواپه‌رستی گوندی ئیران و ده‌وروبه‌ری پبویسته ئاماژه‌بێک به‌ گه‌واهدانی مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه

بدهم، كه‌ئه‌وده‌م ناسیاوی كاك مسته‌فای صافی و، ماموه‌ستاو موجیزی كاك مه‌لا عه‌زیزی كۆری صافی بووه، مه‌لای گه‌وره سه‌باره‌ت به مه‌لا ئه‌حمه‌دی كۆر، كه خوا ناسیكى ئه‌و سه‌رده‌م بووه، فه‌رموو‌یه: مامۆستا (مه‌لا ئه‌حمه‌دی ئۆمه‌رگۆمه‌به‌تی) زاتێ زۆر گه‌وره بوو، ئه‌توانم بلیم به حه‌ق (وه‌لی) بوو، عمه‌ری زۆری له شه‌رع وته‌قوا رابوارد (جه‌لیزاده، ته‌فسیری كۆردی، له كه‌لامی خوداوه‌ندی، ٢٠٢٠: ٦١٥/١) سه‌روشتیه كه صافی‌ش له‌و ژینگه‌ی عه‌رفانه‌ی سه‌وده‌مه‌ند بوه.

شایه‌نی ئاماژه‌ پێدانه كه ئه‌م مه‌لا ئه‌حمه‌دی ئۆمه‌رگۆمه‌به‌تی له گه‌ل ئه‌حمه‌دی كۆری سابلا‌غی شه‌یعه‌رییان تێكه‌ل بووه به‌لام كاك مسته‌فای صافی به هه‌ردووکیان یان شه‌یعه‌ری هه‌ردووکیان ئاشنا بووه، گه‌واهیدانی مه‌لای گه‌وره به‌خواناسی ئه‌حمه‌دی كۆری ئۆمه‌رگۆمه‌به‌تی و هاو‌زه‌مانی بوونی (صافی) له گه‌لیان واتای فه‌راهه‌مبوونی ژینگه‌ی خواپه‌رسه‌تییه بۆ صافی. روون و دیاریشه‌ كه سه‌ره‌تای ژینگه‌ی عه‌رفانی و خواناسی و، زانسته‌ی و كۆمه‌لایه‌تی و شاره‌ستانی و ئه‌ده‌بی صافی ئیرانی ئه‌وه‌یه، كه ئه‌و له‌ته‌كه‌یه و ماله‌كه‌ی خۆیدا له سه‌رده‌می باوكیدا ژینگه‌و كه‌شیکێ عه‌رفانی لیوانلیوی بۆ ره‌خساوه، هه‌میشه (كاك مسته‌فای صافی) له سایه‌ی كاك عه‌بدوللای باوكیدا له گه‌ل پیاوچاكان و ده‌رویش و دیوانه‌و خه‌لیفه‌کانی باوك و باپه‌یرانیدا، له سه‌ر رێبازو رێپه‌وی شه‌یخ و عاریف و خواناسی گه‌وره‌و ناسراو له سه‌ر ئاستی حیهان و كۆردو كۆرددستان شه‌یخ عه‌بدالقادی گه‌یلانی كۆری عه‌بدالله كۆری جه‌نگی دۆسته‌ی جیلی حه‌نبه‌لی، له گه‌یلان (جیلان) له سا‌لی (٤٧١ هـ) له‌دایك‌بوه، له سا‌لی ٥٦١ هـ كۆچیدوایی كۆردو، زاناو فه‌یقه‌زانیکی حه‌نبه‌لی و پێشه‌وا‌ییکێ سو‌فه‌یگه‌ری بوه، به ناسناوه‌کانی: "سلطان الأولیاء" و "باز الله الاشهب" و "تاج العارفین" و "محیی الدین" و "قطب بغداد"

ناسراوه، پڕیازی صۆفیگه‌ری قادری هی ئه‌وه. (منهج الشيخ عبد الرزاق عفيفي وجهوده في تقرير العقيدة والرد على المخالفين ص ٦٩٩ بترقيم الشاملة آليا): گه‌یلان واته: گه‌یلانغه‌ربی کرماشان واته کوردستان (پوور، دیوان و شه‌رحی حالی شیخ ئه‌حمه‌دی کۆر، ١٣٧٨ هـ ش.:: ١١٠)، سه‌رگه‌رمی په‌رستش و سه‌یرو سلوک و خه‌لوه‌ت و چله‌کێشان بووه، ئه‌وه‌ی پێویسته‌ لی‌رده‌دا ئاماژه‌ی بو‌ بکه‌م ئه‌وه‌یه که زۆرینه‌ی هه‌لکه‌وتوانی بنه‌ماله‌ی کاکێ ئیران، به‌ تاییه‌ت شیخانی مورشیدو پۆستنشینه‌کانیان له‌ شیخ سوله‌یمانوه‌ تا کاک‌عه‌لی کورێ صافی، وه‌ک نه‌ریتیکی تاییه‌تی خۆیان و وه‌ک ئاماده‌سازی بو‌ ژینگه‌ییکی عیرفانی خواپه‌رستی، زۆر پێش مه‌رگیان، به‌ده‌ستی خودی خۆیان گۆری خۆیان له‌ مه‌رقه‌دان، هه‌لکۆلیوه (په‌یوه‌ندی ته‌له‌فۆنی له‌گه‌ل م محه‌مه‌دی مه‌لا مسته‌فا هیرانی (٢٠٢٣/١٢/١ز)، تا له‌ گۆره‌کانی خۆیاندا په‌رستش و خواپه‌رستی بکه‌ن و خه‌لوه‌ت و چله‌ بکێشن و خه‌تمی قورئان و زیکرو ئه‌ورادی تیدا ئه‌نجامبده‌ن. ئه‌وه‌نده‌ی به‌نده‌ پێیزانیی جگه‌ له‌ کاکانی ئیران نه‌مبیس‌توه هه‌یچ بنه‌ماله‌ییک گۆره‌ه‌لکه‌ندنی خۆیان لای خودی خۆیان کردبێته نه‌ریت، به‌لێ! له‌ زوودا بوه‌ تاکتاکه‌ خه‌لکانیک به‌ر له‌ مردنیان به‌ده‌ستی خودی خۆیان گۆری خۆیان هه‌لکۆلیوه، وه‌ک:

١- زراری کورێ مورپه‌، پاژده‌ سال‌ پێش مردنی له‌ مال‌که‌یدا قه‌بری خۆی هه‌لکه‌ندوه‌(الجوزی، صفة الصفوة، ٢٠٠٠:: ٦٧/٢). و قورئانی پیرۆزی تیدا خویندوه (ابن سعد، الطبقات الکبیر، ٢٠٠١: ٤٥٧ / ٨).

٢- الحسین بن علي (٥٠) سال‌ پێش مردنی گۆره‌که‌ی خۆی هه‌لکه‌ندوه (سبط ابن الجوزي مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، ٢٠١٣:: ٣٩٦ / ١٩ و ٣٩٧).

صافی و کهو:

دیاره له نیوان صافی و کهو په یوه نندیکی بهرچاو ههیه، ئەمه ئاماژه پێدانی ناوی، به لام ئەوهی شایه‌نی ئاماژه‌یه ئەوهیه، که صافی شاعیری رهندو خواناس و دورناس میرو پیر، عیشق و شه‌یدایی خۆی له ریگه‌ی کهوی جوانی برژانگ و دهوری چاوو برۆ دهنووک و ساق و پی و په‌نجه سوور ده‌به‌ستیت‌ه‌وه به شیخی چاوبازی خۆی که ناسراوه به (الباز الاشهب الشیخ عبد القادر الگیلانی)، که ته‌نانه‌ت دوا‌ی مردنیش زۆریک له زانا ئاینیه‌ هه‌لکه‌وتوه‌کانیشمان رایانس‌پاردوه له گۆرستانه‌که‌ی به‌رده‌می بن‌نژرین و زۆریشیان بۆیان هه‌لکه‌وتوه‌وه له وی نیژراون.

صافی بۆ ڕوو نکرده‌وه‌ی ئەو په‌یوه‌ندی و سۆزو شه‌یدایی نیوان خۆی و کهو و باره‌که‌وان؛ له به‌یته شیعریکیدا ده‌لی:

بۆ شکاری مورغی وه‌حشی نه‌ک هه‌لۆ و شاهینم
عه‌شقی چاوی بازی خۆم، بۆین ڕاوی که‌و ده‌که‌م (دیوانی صافی، ۲۰۱۵، ل: ۵۰).

صافی ده‌یه‌وی بلی: من شه‌یدا و گیرۆده‌ی چاوی بازی گه‌یلانیم و خووی ئەوم گرتوه له راوو شکاردا، به چاوی ئەوو، بۆ چاوی ئەو راوده‌که‌م. هه‌ر بۆیه‌ش زۆر جار دوا‌ی راوکرده‌که‌، ئازادی کردوون (دیوانی صافی، ۲۰۱۵، ل: ۵۰). یه‌کیکی له مه‌به‌سته‌کانی له راوو شکاری که‌و ئەوه‌ بوه که له ئاوه‌دانی دنیا دوور بکه‌ویت‌ه‌وه، بۆ ئەوه‌ش له ئەنجامی به‌ده‌سه‌ینانی هه‌زو عه‌شقه‌که‌ی زیان به که‌وی جوان و به‌سته‌زمان نه‌گات، جگه له (داو) هه‌یچ که‌رسته‌ییکی دی به‌کارنه‌هه‌تاوه (دیوانی صافی، ۲۰۱۵، ل: ۵۱).

هه‌ر سه‌باره‌ت به که‌وو، راوه که‌و ماموه‌ستا محمدی مه‌لا مسته‌فا له نه‌وه و نه‌وه‌زاکانی صافی ده‌گوازیته‌وه که‌ ئه‌و له راوی که‌ودا به‌دوای که‌وی سپیدا، که‌ ده‌گمه‌نه، که‌راوه (دیوانی صافی، ۲۰۱۵، ل: ۵۱).

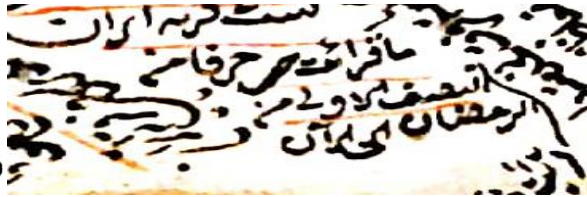
سه‌باره‌ت به‌ ژینگه‌ی زانستی صافیش و پرای به‌ده‌سته‌وه‌بوونی به‌لگه‌گه‌لیکی زۆر، که‌ ژینگه‌ی صافی لیوانلیو زانستی و ئه‌ده‌بی و رۆشنییری بوه، ئه‌مه‌یه: (ئیران) به‌ حوكمی میره‌دییی و ده‌ست و دلفراوونی بنه‌ماله‌ی کاک و خه‌لکه‌ خۆش و شوخه‌که‌ی و ئاو و هه‌وا سازگارکه‌ی هه‌میشه‌ هۆکاری کیشکردنی دلی فه‌فییانی کوردو ته‌واوی کوردستان بووه، هه‌میشه‌ له‌ پال ته‌کیه‌ی کاکه‌کانی ئیران و نازه‌نین حوجره‌ و مه‌دره‌سه‌که‌ی پربووه‌ له‌ فه‌قیی جوان و قۆزو قۆشمه‌ و زیتهل و زیره‌ک و ده‌نگ و ره‌نگ و هه‌ندی جار جه‌نگیش خۆش و بۆ ئه‌وسا نوخبه‌ی رۆشنیرو هه‌ندی جاریش یاخیبوو، که‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ هۆکارگه‌لیکن بۆ فه‌راهه‌مکردنی ژینگه‌ و که‌شیکی گونجاوی زانستی و دواتر ئه‌ده‌بی و رۆشنییری و هیتیش. له‌ پێشه‌وه، سه‌رپییی، ئاماژه‌م به‌ چه‌ند که‌سایه‌تییک دا، ئیستایش به‌دیکومینت باسی چه‌ند که‌سایه‌تیکی دیکه‌ی ناوچه‌که‌و ده‌وروبه‌رو له‌ دووره‌وه‌ هاتووی ده‌که‌ین. له‌وانه:

۱. مه‌لا ئه‌حمه‌دی کورپی مه‌لا محمدی ئیبنئاده‌م، له‌ ماوه‌ی نیوان ۲۲ی (ذی القعدة)ی سالی ۱۲۲۷هـ به‌رامبه‌ر به‌ ۱۸۱۲/۱۱/۳۰، تا ره‌مه‌زانی ۱۲۳۴ خه‌ریکی نووسینه‌وه‌و خووندنی کتییی که‌مالی سه‌رف بووه‌ و له‌ کۆتایی هه‌ندی له‌ په‌راویزه‌کان شوینی خویندن و نووسینه‌وه‌یانی نووسیویه، وه‌ک: دیلزه‌، شیخ وه‌تمان، سینگوره‌، گويزان، سابلاخ، هه‌ریر، قه‌لاته‌ سووران، باليسان، ئیران، که‌ ئه‌مه‌یان مه‌به‌ستی ئه‌م بابه‌ته‌یه، مه‌لا ئه‌حمه‌د له‌ کۆتایی یه‌کیک له‌ دوو په‌راویزه‌کان

۹۱ توژیینه‌وه‌کانی کۆنفرانسی نیوده‌وله‌تی صافی هیرانی

نووسیوهیه که له (مزگه‌وتی ئیران)ی، کاتیک که لای مه‌لا سه‌بغه دانیشتبووم نووسراونه‌ته‌وه

له کۆتایی په‌راویزیدیش نووسیویه: له گوندی ئیران نووسیمه‌وه. له‌نیوه‌ی مانگی ره‌مه‌زان، تا ئیستا پیتیکم [ده‌رس!] نه‌خویندوه‌وه! سه‌یر که چه‌ند له خه‌می ده‌رسه‌کانیدا بووه‌وه! له‌م کۆپیه وه‌ک دیاره له کۆتایی دوو په‌راویزدا ئاماژه به گوندی (ئیران) ده‌کات.

بەڵێ ئێمە لە کوردستاندا
بەڵێ ئێمە لە کوردستاندا
بەڵێ ئێمە لە کوردستاندا

مه‌لا ئەحمه‌دی کورپی ئیبن ئاده‌م له شوینیکی ده‌سنووسه‌که‌دا، به‌ کوردییکی عه‌ره‌بیئامیز نووسیویه: کتبت فی مسجد ایران، فی یوم ذی باران!! شایه‌نی ئاماژه پێدانه مه‌لا ئەحمه‌دی کورپی ئیبن ئاده‌م له ده‌سنووسه‌که‌دا هه‌ندێ هه‌ولێ شیعرنووسینی خۆی تۆمارکردوه (بزانی گه‌وره‌ی کوردو ئیسلام، مه‌لا محمه‌دی مه‌لا ئاده‌مان - ئیبن‌ئاده‌م نه‌ته‌وه‌دۆست و، کوردینووس و، بویژ و، شاعیر، بابه‌تیکی یلاونه‌کراوه‌ی نووسه‌ری ئەم باته‌یه).

۲. مه‌لا خالیدی کونه‌فلووسه‌یی

به‌داخه‌وه به‌هۆی ئەوه‌ی هه‌یچی له‌باره‌وه نه‌نووسراوه جگه‌ له‌وه‌ی مه‌لای گه‌وره، نووسیویه‌تی هه‌یچی له‌ باره‌وه نازانین، بۆیه هه‌ر نووسینه‌که‌ی ئەو ده‌گوازینه‌وه، که گوتوویه: (مه‌لا خالیدی ۹۲ توێژینه‌وه‌کانی کۆنفرانسی نیوده‌وله‌تی صافی هه‌یرانی

کونه فلوسه یی) رساله یی جوانی داناوه، حه ققه ن جای ته عه ججوبه، له کوره دییه وهکی (کونه فلوسه) مه لایه هه لکه وئ له و نه وعه مه سائیله هاممه ته ئلیف بکا (جه لیزاده، ته فسیری کوردی، له که لامی خوداوه ندی، ۲۰۲۰: ۶۵۱/۲).

۳. مه لا سه عیدی کورپی به کری کورپی محمدی کورپی خدری ئیرانی. مه لا سه عید له سالی ۱۸۷۴ز له ئیرانی موده رپرس بووه، له ۱۸۷۶ زدا سه فهری موسلی کردوه، له ۱۸۸۳/۱۱/۲۵ زدا خه دیجه ی کچی ئیبراهیم به گی خیزانی مردوه، دواتر مه لا سه عیدی ئیرانی گواستوو یه توه گوندی (دیبه گه) و له وئیش مه لایه تی و ته درسی کردوه، دواتر له وئیشه وه گواستوو یه تیه وه (کویه) و له مزگه وتی (بایزاغا) ده رسی گوتوه ته وه و هه ر له کویی گیانی سپاردوه و له گورستانی ده روئیش خدر نیژراوه (وه فاتنامه ی پیغه مبه ر(د.خ)، دهنگی زانا، ژماره ۷: ل: ۵۵).

مه لا سه عید له مه لا چاکه کان ئه ژمار کراوه و سالانیکی زوری ته مه نی له خزمه تی زانست و زانسته ئیسلامیه کان و وئژوه ئه ده بی کوردی به سه ر بردوه (وه فاتنامه ی پیغه مبه ر(د.خ)، دهنگی زانا، ژماره ۷: ل: ۵۵).. ناسناوی ئه ده بی (خاکی) بووه (یوسف، ده سنوسی به هه نه سا، روئش نییری نوئ ژماره ۱۰۳ و ۱۰۴: ل: ۱۲۸، وه فاتنامه ی پیغه مبه ر(د.خ)، دهنگی زانا، ژماره ۷: ل: ۵۳ و ۵۴) و ناسناوی زانستی (المدرس) و ناسناوی کوره که ی (ابن المدرس) و ناسناوی (موده ریسزاده) ی نه وه کانی گه واهیده ری مه لا چاکی مه لا سه عیدی ئیرانین (یوسف، ده سنوسی به هه نه سا، روئش نییری نوئ ژماره ۱۰۳ و ۱۰۴: ل: ۱۲۸، وه فاتنامه ی پیغه مبه ر(د.خ)، دهنگی زانا، ژماره ۷: ل: ۵۵).

کاره زانستی وئژه بییه کانی مه لا سه عیدی ئیرانی: ۱- به هه نه سا. ۲- وه فاتنامه ی پیغه مبه ر. ۳- معانی الحروف، منظومه فی ۳۷ بیتا (یوسف، ده سنوسی به هه نه سا، روئش نییری نوئ ژماره ۱۰۳ و ۱۰۴: ل: ۱۴۳، وه فاتنامه ی پیغه مبه ر(د.خ)، دهنگی زانا، ژ: ۷: ل: ۵۱، ۵۳-۵۵).

۹۳ توئژینه وه کانی کونفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

۲- مه‌لا (طه گه‌رۆته‌یی): هیچ زانیارییکم له باره‌یه‌وه چه‌نگ نه‌که‌وتوو، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بێ که په‌راویزی له سه‌ر فه‌رائیزی (شرح المنهج) ی دانراوی زکریا الانصاری (رحمه‌الله) نووسراونه‌ته‌وه، که ئه‌م کتیبه‌ش به‌خه‌تی مامۆستا مه‌لا عبدالله شیخ مه‌لا ته‌ها زیاره‌تی نووسراوه‌ته‌وه (ئهم زانیاریانه له پرۆژه‌ی کتیبیکی مه‌لا نوح زیاره‌تی سه‌باره‌ت به‌ زانیانی زیاره‌ت وه‌رگیراوه).

صافی له‌دیدي شاعیراندا

کورد جوانی گوتوه که گوتوو‌یه: قه‌دری زی‌ر لای زی‌رینگره (خال، په‌ندی پیشیان، ب س: ۲۸۴)، با‌هه‌ولێریانه و خو‌شناوانه بیلیم: قه‌دری زی‌ری له‌کن زی‌رینگریه، ئینجا پێویسته‌ بو‌ زانیینی پینگه و پله‌و پایه‌ی شی‌عرو شاعیری صافی ئیرانی بگه‌رێینه‌وه لای هه‌ندی له‌هاوزهمان و هاوده‌می کاک مسته‌فای صافی ئیرانی، که ئه‌وانیش ئه‌وه‌نده‌ی به‌نده‌ پێانی‌زانیین ئه‌م شاعیرانه‌ن: صافی له‌دیدي شاعیراندا: ئه‌م به‌شه‌یش ئه‌م بابه‌تانه له‌خۆده‌گری‌ت: صافی له‌دیدي: ۱. مه‌لا ره‌سولی بیتوشی ناسراو به‌مه‌نفي. ۲. ئه‌مین شنۆیی. ۳. مه‌لا مه‌حمودی بی‌خود. ۴. میرزا عه‌بدووللای خادیم. ۵. عه‌بدوولجه‌بار ئاغای کانی. ۶. ره‌مزی مه‌لا مارف. ۷. سامی عه‌ودال. ۸. نووری. ۹. هه‌رشه‌می. ۱۰. به‌ندی. ۱۱. ۱۲.

۱ صافی له‌ دیدي مه‌لا ره‌سولی مه‌نفیدا ۱۸۵۰ز له‌دایک بوه، (کویه له‌ره‌وتی شارستانیه‌تیدا، ل: ۲۹۴، گولچنی گیو: ۳۶۷/۲، خه‌زنه‌دار، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی: ۷۹/۴، شاره‌زا، کویه له‌ره‌وتی شارستانیه‌تیدا، ل: ۲۹۵)، یان له‌ ۱۹۲۲ز (موگریانی، گولچنی گیو، ۲۰۱۹: ۳۶۷/۲) کۆچیدوا‌ییکردوه، له‌ هه‌ندی سه‌رچاوه‌دا (بیدار شاره‌زووری و...، گولزاری شاعیرانی کورد، ۲۰۱۳، ل: ۳۶۷) له‌ ۱۹۱۲ز کۆچیدوایی کردوه، به‌لام دیاره‌ که ئه‌مه‌ هه‌له‌یه، چونکه له‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌و

لاپه‌رده‌دا نووسراوه: له ۱۹۱۹ز، بوه به‌رئوه‌به‌ری قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی کۆین (بیدار شاره‌زووری و... گولزاری شاعیرانی کورد، ۲۰۱۳، ل: ۳۶۷).

د. مارف خه‌نه‌دار سه‌باره‌ت به‌په‌یوه‌ندی مه‌نقی و صافی نووسیویه: مه‌نقی خۆی به‌ده‌رویشی کاک مسته‌فای هیران (صافی) داناوه، شیعیری هه‌یه بۆ ستایشی ئه‌و ده‌رویشیزمه‌ی [!؟] له کاک مسته‌فا به‌رجه‌سته‌ی کردوه، له شیعیریکیاندا ده‌لی:

تالعم بیداربوو، باز به‌ختم ئه‌وا نوستۆته‌وه

کاغه‌زم ناردۆته لای دلدارو نه‌یخویندۆته‌وه

جوژئه‌یی ره‌حمی موسولمانی له دل په‌یدا ببوو

بوو به‌شه‌یتانی [نی!] ره‌قیب و، مانی لئ سه‌ندۆته‌وه

من که خۆراکم نیه‌ وای تيمه‌گه‌ن بی خواردنم

باری لیوم خواردوه، خوینی دلم خواردۆته‌وه (خه‌زنه‌دار، م. ئه‌ده‌بی کوردی: ۸۲/۴).

نووری دینی موسته‌فایه، ره‌وشه‌نی کرد رووی زه‌مین

یا مه‌یی بی میه‌رو مه‌ه رووی رۆژی ده‌رخستۆته‌وه

یوسفی میسرئ، که مه‌شه‌ووره به‌حوسن و دل‌به‌ری

ئیسته هه‌م چه‌شمی په‌یا بوو، بۆچی خۆی شاردۆته‌وه

(مه‌نفی) [!؟مه‌نفیه!] وابه‌سته‌یی زولفی نیگاری خۆیه‌تی

یانه‌خۆ دیوانه‌یه، شیخ ده‌ست و پئی به‌ستۆته‌وه

پاش ئه‌م پارچه‌ شیعره‌ د. مارف خه‌نه‌دار نووسیویه: [ره‌نگه‌!] مه‌نقی

ئه‌م شیعره‌ی وه‌ک نامه‌یینک یا په‌یامیک بۆ کاک مسته‌فای هیرانی

نووسییی و ئه‌و وه‌رامی نه‌دابیته‌وه. بی گومان ئه‌م نامه‌یه وه‌ک

موناجاتیکی دل‌داری ده‌که‌وئته‌روو (خه‌زنه‌دار، میژووی ئه‌ده‌بی

کوردی: ۸۲/۴).

له شيعيرىكيدىكه دا مه لا ره سولى بيتووشى مهنفى ئەمهى بو (صافى)
نووسيوه:

له دووريت لاله روو، لاله زمانم [؟ زوبانم] (نوڊيى، فه رهنگوكى ئەحمه دى، ل:
۲۲) × نه ماوه تاقه تى نوتق و بهيانم له وهختى خه نده حهيرانم به قوربان
له بت ياقووته، يا قوتى رهوانم غولامانت [؟ غولامانه!] غولامانت دههونن
مه كه خوت په نجه ره نجه، جيسم و جانم!
له سه ر تا پا، موقه بيه بووى به كاكول
جه زات بى بى (خه زنه دار، ميژووى ئەده بى كوردى: ۸۳/۴) [؟ جه زات بى!] ده فعه بى
نه تبيست فيغانم

حه ياتم! چاوه رپى ئاوى حه ياتم له ليوت ده فعه بى ته پر كه م ده هانم
به هارو پايزم كردو ته هه مدهم له رهنگى زهردو ئەشكى ئەرخه وانم
سه گيكي خائينه قوربان ره قيبت
ده ريكه، خوم شه وو روژ پاسه وانم (موكريانى، گولچنى گيو: ۳۶۸/۲).
له بو بيژارى ليم؟! ئەى نوورى ديه
هه ر ئەم دوو روژه يه ليت ميه مانم (خه زنه دار، ميژووى ئەده بى كوردى: ۸۳/۴،
كويه له ره وتى شارستانه تيدا: ۲۶۷).
وه ره! عومريكى تازهم پى عه تاكه
بلى عيسايى چاره م ئاسمانم خه زنه دار، ميژووى ئەده بى كوردى: ۸۳/۴. كويه
له ره وتى شارستانه تيدا: ۲۶۷).

ئه وا ئيمانى پيت هيناوه مهنفى بفرموو موسته فاي ئاخير زه مانم

له ديوانى صافى، چ ۳، ل: ۵، ته نيا ئەم كوتا به يته، كه تو مار كراوه، له
ديوانى صافى، چاپى ۲، سالى ۲۰۱۵، ماموستا م. م. هيرانى ئەم شيعره،
بى ئامازه به سه رچاوه، له گه ل هه ندى جياوازي، تو مار كراوه.
سه رچاوه ي ئەم پارچه شيعره ي مهنفى، ئەمانه ن: ديوانى صافى، ليكولينه وه ي:

م.م. هیرانی، چ ۲۰۱۵، ل: ۶۰۶. خه‌زنه‌دار، میژووی ئه‌ده‌بی کورد: ۸۳/۴، موکریانی، گولچنی گیو: ۳۶۸/۲.

مه‌نفی له به‌یتیکیدا بۆ (صافی) گوتویه:

مه‌ئلووفه‌ دلی خه‌سته به‌هیرانی و [ئیرانی و]! خاکی × چاو تالیبه بۆ خاکی ره‌هی خه‌زره‌تی (کاکی) (دیوانی صافی، ۲۰۱۵، ل: ۲۶)، ئه‌م به‌یتیه‌ی (مه‌نفی) کاریگه‌ری شیعره‌که‌ی (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) بۆ (کاکه‌حمه‌دی شیخی) به‌سه‌ره‌وه‌ دیاره

۲ - صافی له دیدی ئه‌مین شنۆییدا: ۱۸۸۹ - ۱۹۵۴ ز

میرزا محمه‌د ئه‌مینی کوری حاجی برایمی ناسراو به (ئه‌مین شنۆیی) هه‌لکه‌وتوویکی سه‌رده‌می خۆی بوه، به هۆی خۆشه‌ویستییه‌وه له‌لایه‌ن خه‌لکی شنۆین، وک شاره‌دار هه‌لبژێردراوه (دیوانی ئه‌مین شنۆیی: ۱۱)، دواتر به‌رپرسیایه‌تی دایره‌ی په‌روه‌ده‌و فێرکردن و، دایره‌ی سه‌بت و ئه‌حوالی پی‌ده‌سپێردری (سه‌رچاوه‌ی پیتشوو: ۱۲)، له‌ بواری ئه‌ده‌ب و شیعر ئه‌مین شنۆیی شیعی سۆزداریی بۆ ستایشی پیغه‌مبه‌ر (دخ) نووسیوه‌و، تا له‌ ژياندا بووه له‌ کۆرپو دانیشته‌کانی زیکرو ستایشدا هه‌میشه‌ سه‌ر حه‌لقه‌ بووه‌و (دیوانی ئه‌مین شنۆیی: ۱۲)، به‌ ئیلهام وه‌رگرتن له‌ سۆزی ئه‌وین و جوانی سورشت له‌ سه‌ریک و خۆناسین و خوا ناسین له‌ سه‌ریکیدیکه‌وه خۆی گه‌يانده‌ ئه‌و په‌ری، ئه‌مه‌ش وایده‌کرد شیعره‌کانی زوو بکه‌ونه‌ سه‌ر زارو به‌ردلان و زوو جیگای خۆیان بکه‌نه‌وه له‌ نیو کۆرپی جه‌زبه‌و زیکری سۆفیان و ده‌رویشان (دیوانی ئه‌مین شنۆیی: ۱۰). یه‌کیکی له‌و شیعرانه‌ی شنۆیی که‌ پرن له‌ سۆزی ئاینی ئه‌م دوو پارچه‌ شیعره‌ن که‌ بۆ (صافی) نووسیون که‌ وه‌ک (مورشید) ده‌یناسین. دیاره له‌ رووی کات و ده‌م و شوینیشه‌وه؛ ریی تیدچی (صافی) و (ئه‌مین شنۆیی) یه‌کدیان دیتبیت و له‌و ده‌مانه‌ی (صافی) له‌ ناوچه‌ی ۹۷ توژیینه‌وه‌کانی کۆنفرانسی نیوده‌وله‌تی صافی هیرانی

سابلاغ و په‌سوی خویندووویه به‌یه‌ک‌گه‌یشتن، یان له‌یه‌ک‌یک له‌ ته‌کیه‌کانی مائی کاکی ئیران که ته‌کیه‌یان بووه له‌ هه‌ولێرو ئیران و شه‌قلاره و رواندزو هتد(دیوانی خه‌زان: ۲۴). یان له‌ هه‌ر کوئییه‌ک بێت به‌یه‌ک‌گه‌یشتن. ده‌شکرێ یه‌ک‌دیناسینیان ته‌نیا له‌ ریی نامه و نامه نووسین و شیعر گۆرینه‌وه‌و سوۆزی ئاینیه‌وه‌ بووبیت.

ئه‌مه‌یش شیعرێکی پینج خشته‌کیه‌ له‌و دوو شیعره‌ی ئه‌مین شنۆیی که له‌ ستایش و پێداهه‌ لگوتنی (صافی ئیرانی) و له‌ ژێ شادییری بو صافی کاکی ئیرانی [ئیرانی] دا گوتووویه‌تی:

صافی! به‌ فیدای خاکی ده‌ری ره‌ه‌گوزهرت بم
قوربانی قه‌دو قامه‌ت و له‌ فزی شه‌که‌رت بم
حه‌یرانی که‌لامات و غه‌زه‌لیاتی ته‌پت بم
شه‌یدایی که‌راماتی سه‌ریه‌ولئه‌سه‌رت بم
په‌روانه‌یی جان داده‌یی شه‌مه‌عی نه‌زه‌رت بم

په‌روانه‌مه، ئه‌مما له‌ چرای پوویی تو دوورم
وه‌ک بولبولی مه‌حرووم له‌ پوویی گولی سوورم
سه‌د شوکر! به‌ ئه‌فکار، هه‌میشه‌ له‌ حزوورم
ناچار به‌ ئه‌م حاله‌شه‌وه‌ شاد و سه‌بوورم
ده‌رویش و قه‌له‌نده‌ر، به‌ ته‌مه‌ع سیم و زه‌رت بم

من سائیلی ده‌رگاهم و موحتاجی به‌راتم
موشتاقی دو‌عا بیکم، له‌ بو راهی نه‌جاتم
به‌و لوتف و سه‌فای دل وه‌ره‌ تو بمکه‌ خه‌لاتم
فه‌وتاره‌ ده‌ عوسیان، هه‌موو عومری حه‌یاتم [عومرو حه‌یاتم!]
خاکم وه‌سه‌ری، که‌نگی ده‌بی خاکی ده‌رت بم

ياره‌ب! كه‌ی ده‌بی جارېكي من بېمه خه‌يالټ
يا ئېنكي [يانېكي!] بېينم به نه‌زهر ماهی جه‌مالټ
پوژيكي بکه‌م روئيه‌تی ئه‌و ئه‌بروي [ئه‌برو!] هیلالت
شاد بی دلې غه‌مدیده له بو‌عه‌یدی [؟ عیدی] ويسالت
زه‌وواری [؟زوواری!] تو‌رابی قه‌دهم و پا [؟وو!] سه‌رت بم

بېچاره (ئهمین)م له (شنو)، بی که‌س و کارم
بی دولبه‌رو، بی هه‌مدهم و بی مونس و یارم
تو‌غه‌وسی موعه‌زه‌م! بگه ئېمداد و هه‌وارم
ده‌رمان که برینی دلې مه‌جر ووح و فیگارم
ئهی من به فیدای مه‌ره‌می زه‌خمی جگه‌رت بم. (دیوانی ئهمین شنوی: ل ۷۷)

ئهمه‌ش شیعريكي دیکه‌یه، که له لاپه‌ره‌ی ۷۵ و ۷۶ ی (دیوانی ئهمین
شنوی) دا، له ژیر شادی‌ری: «ئهم قه‌سیده‌یه ئهمین [شنوی]، له زمانی
میرزا عینایه‌ت - پیده‌چئ ئهم میرزا عینایه‌ته هه‌ر ئه‌و میرزا عبدالله ی
عینایه‌تی سعاسازه بی که له لاپه‌ره‌کانی ۸۰ و ۸۱ ی دیوانی ئهمین
شنوی، دوو پارچه شیعری بو‌نوسراوه. - بو‌خزمه‌ت کاک مسته‌فا
ئیرانی صافی نووسیویه» ئهم شیعیره ناسک و جوانه‌ی ئهمین شنوی
تومارکراوه، که تیایدا گوتویه:

وه‌ره په‌یکی سه‌با ئیمرو ببه قاسیدی فه‌رمانم
بچو بو‌خاکی ئیرانی [ئیرانی!], له بو‌کن گیانی گیانام
بلې ئهی (کاکي) مورشید، نووری چاوم، کوله‌گه‌ی دینم
له بو‌ناپرسی جارېكي له ئه‌حوالی په‌ریشانم
ته‌بیی حالزانی من! به ده‌رمانی تو موحتاجم،

نهخۆش و پیرو ئوفتاده، ئهسیری دامی هیجرانم
 به مووی ئاوا سپی، قهلبی وهها رهش هه ر وهکوو یه عقووب
 به بۆنی نازهنینیاکی ئیرانی [ئیرانی!] دهژی گیانم
 په فیکم کهس نه ما پۆیین له دونیا هه ر ئه من ماوم
 ئه میش مه شموولی مه رگم، ئینتیزاری روحی په حمانم
 وهلی دهر ئاخری عومرم چ ئینسافه له تو دور بم
 حه بیبی من، ته بیبی من، دهوایی دهر د و دهرمانم
 ئه تو بی! مه رقه دی (کاک)، به لوتفی خو عیلاجم که
 به بۆنی پیره هه ن بیکه موعه تته ر به یتولئه حزانم
 قه رار و وه عده [وه عدا] و په یمانم ده گه ل تو یه هه تا دهرم
 ئه من حه لقه به گوشتی تو م، له سه ر ئه و عه هدو په یمانم
 وهلی ئه و حه سه ره ته م ماوه هه تا ماوم له دونیایی
 زیاره ت خاکی پایی تو م نه سیب بی، شاه و سولتانم
 عینایه ت ئاره زووی لوتف و عینایاتی هه یه قوربان
 هه موو عاله م بزانی من غولامی کاک ئیرانم [ئیرانم!]
 په فیکم هه یه وه ک من به ئه لتافی تو موحتاجه
 «ئه مینی ئوشنه وی» ناوه به خوشتی خزم و جیرانم
 له دونیا و قیامه ت بنگه یه ئیمداد و هاواری
 له بن به یداخی غه وسی ئه عزه م و سولتانی جیلانم
 ۳- صافی له دیدی بیخوددا (۱۸۷۹ - ۱۹۵۵) ز (بیخود، ۱۳۸۶ هـ ش: ل: ۱۳ و ۱۴)
 (بیخود) ناسناوی مه لا (مهحموودی) کوپی مه لا (ئه مین) ی کوپی مه لا
 (ئه حمه د) ی چاوماره (بیخود، ۱۳۸۶ هـ ش: ل: ۱۰).

دیاره (بیخود) و (صافی) بهر له وهی بینکی بینن، دووراودوور بینکیان ناسیوه، سهیریکه (بیخود) له م بهیتیهیدا دهلی:
 دهمی بوو (صافی) نادیدده دل بووبوو به پهروانهت
 به کامی خوی گه‌یی بیستی که‌وا شه‌معی شه‌بستان هات (بیخود، ۱۳۸۶ هـ ش: ل: ۲۸).

ئهم بهیت بهروونی دهلی: ده‌مانیک بوو به‌بی یه‌کدی بینن وه‌ک شه‌م و په‌روانه، به‌دهوری یه‌که‌وه بووین، له‌وانه‌یشه هه‌ر ئهم بهیت‌ه‌ش بوو بیته هۆکاری ئه‌وه‌ی کاک که‌مال رحمانی زه‌نگیاوه‌یی له‌و چاپه‌ی ئه‌و ئاماده‌یکردوه، بلی: (بی گومان ئهم دوو شاعیره له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م ژیاون ئاگایان له یه‌کتری بووه‌و یه‌کتریشیان ناسیوه) (دیوانی صافی، ئاماده‌کردنی: که‌مال رحمانی زه‌نگیاوه‌یی، ل: ۷ و ۸) هه‌ر ئهم یه‌کدیناسین و ئاگا له‌یه‌که‌بونه‌ش بووه‌و بۆته هۆی کار له‌یه‌کدی کردن، که ئه‌وه‌ش سوننه‌تیکی خاویه. هه‌ر ئه‌و کار له یه‌که‌کردنه‌یش بۆته هۆی له‌یه‌که‌چوونی چه‌ند پارچه‌ شیعریکی (صافی) و (بیخود)، ئه‌وانیش پارچه‌ شیعری:

له‌و رۆژه‌وه‌ رۆیشتووه‌ تۆراوه‌ دلی من ی بیخود و که صافیش چه‌ند پارچه‌ شیعریکی هه‌ن ئه‌وانیش پارچه‌ شیعره‌کانی: (جانا له‌ فیراقی تۆ په‌شیواوه‌ دل من، صافی، ۲۰۱۵، ل: ۳۱۵) و، (جانا له‌ غه‌مت واله‌وو چه‌یرانه‌ دلی من) و، (موددیکه‌ له‌ هیجرانی تۆ شیوایه‌ دلی من، صافی، ۲۰۱۵، ل: ۳۲۱)، ئه‌مانه‌ و ئه‌وه‌ی بیخود له‌ کیش و قافیه‌ له‌ بینکده‌چن، له‌وانه‌یه‌ یه‌کک به‌ کاریگه‌ری ئه‌وه‌ی دی بیته، به‌لام به‌هۆی نه‌بوونی میژوو به‌سه‌ر شیعره‌کان ناتواندری بگوتری کامه‌یان کاری داناوه‌ته‌ سه‌ر ئه‌ویدی، ده‌شبیج کار له‌یه‌که‌کردن نه‌بیته‌ ته‌ نیا ته‌وارود و له‌یه‌که‌چوون بیته!

ئەمەو، ئەوەندە‌ی من بیرم مابێ ئەم شیعەرە‌ی بیخود، له‌ سالی ١٣٥٦ ک
 - ١٩٣٧، به‌ بۆنه‌ی ئیجازه‌ وه‌رگرتنی کاک مه‌لا عه‌زیزی کوپی کاک
 مسته‌فای صافی له‌ مه‌لا محه‌مه‌دی جه‌لیزاده، مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه، ئەم
 شیعره‌ نووسراوه، هه‌رچه‌ند نایه‌ته‌وه‌ یادم که‌ له‌ کوێ و له‌ کێ ئەمه‌م
 دیتوو، من وامده‌زانی له‌ چاپی یه‌که‌می دیوانی بیخود دیومه، به‌لام که‌
 گه‌رامه‌وه‌ بۆ ئەو چاپه‌ هه‌یچم تیدا نه‌دۆزیه‌وه‌، ده‌بێ له‌ ماموه‌ستا مه‌لا
 خه‌لیلی دووسه‌ره‌یی ناسراو به‌ (وافی) دواتر به‌ (موخلیس) بیستبیتم،
 چونکه‌ یه‌که‌م ئاشنابوونم به‌ چاپی یه‌که‌می دیوانی بیخودو ئەم
 شیعره‌ی ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ سالی ١٩٧٥، که‌ له‌و سالا‌دا له‌ خزمه‌ت
 ماموه‌ستا (مه‌لا خه‌لیلی موخلیس)، له‌ خانه‌قای شیخ مسته‌فای
 نه‌قشبه‌ندی له‌ شه‌قلاوه‌ کتییی (جامی)م ده‌خویند. ئەمه‌و، م.م.م. هیرانی
 له‌ م مه‌سه‌عود محمد ده‌گوازیته‌وه‌ که‌ ئیجازه‌که‌ له‌ کۆتایی سییه‌کانی
 سه‌ده‌ی رابۆدوو بوه، به‌ هه‌ر حال ئەمه‌ شیعره‌ زۆ جوان و ناوازه‌و
 نایابه‌که‌ی (بیخود)ه‌ له‌مه‌رح و ستایش و پیداهه‌لدانی (کاک مسته‌فای
 صافی ئیرانی):

مه‌لی ئە‌ی (نازه‌نین) بۆ شاری (کۆیه) کاکێ ئیران؟! ئیران! هات
 بفرموو: عه‌سه‌که‌ری له‌شکه‌رشکینی شاه‌ی گه‌یلان هات
 مه‌لی عه‌سه‌که‌ر، بلی: سه‌ره‌سه‌که‌ری سولتانی دین یه‌عنی:
 غولامی شاه‌راه‌ی باره‌گاهی قوتبی یه‌زدان هات
 چیه‌ یا ره‌ب که‌ ناوی کاک ئەبه‌ن؟! ده‌به‌ن! زاهیر ده‌بێ شه‌وقم؟!
 ده‌لی؟! ده‌لی؟! بۆ زه‌رپه‌ییکی بینه‌وا خورشیدی ره‌خشان هات
 ده‌می بوو (صافی)یا نادیده، دل، بووبوو به‌ په‌روانه‌ت
 به‌ کامی خۆی گه‌یی بیستی که‌ وا شه‌مع‌ی شه‌بوستان هات
 ده‌می بوو چاوه‌رپیی موژده‌ی قودوومی ئیوه‌ بوو (بیخود)

خودا کردی نه‌سیمی پیره‌هه‌ن بۆ پیری که‌نعان هات

(ئیران) یا (هیران) و (نازه‌نین) دوو دین له خۆشناوه‌تی. لیره‌دا له سه‌ر شیوه‌ی (ته‌وریه) ئەم دوو وشه‌یه به‌کاره‌نراوه. (کاک) له‌قه‌بی بنه‌ماله‌ی شاعیر (صافی هیرانی)یه. کاک له‌قه‌بی بنه‌مالی شاعیر (صافی هیرانی)؟! ئیرانی! (دیوانی بیخود، ۱۳۸۶هـ: ۲۸)

۳- صافی له دیدی خادیمدا

میرزا عه‌بدوللای کۆیی، ناسراو به‌ خادیم، (۱۸۹۵ - ۱۹۷۱ز)، له یادی شاعیراندا، له باره‌ی صافی گوتویه:

ته‌خه‌لوس «صافی» بوو، مسته‌فایه، کاک‌ی هیرانی [ئیرانی]!

له شیعرێ ساف و وردی عاله‌مێ مه‌به‌ووت و حه‌یرانی (دیوانی خادیم: ۱۵۵).

۵. صافی له دیدی عه‌بدولجه‌بارا‌غای کانی کۆچکردووی ۱۹۵۷ز، کانی بۆ صافی گوتویه:

ئوستادی غه‌زهل (صافی)یه جیگه‌ی له هیرانه [ئیرانه]!

مه‌دحی چ بکه‌م زا‌هیر و مه‌شه‌هووری جیهانه (دیوانی صافی، ۳، ل: ۵).

غه‌زهل: شیعر، قوماش، (قه‌ره‌نگی نالی، ۱۹۷۷: ۳۱۷).

۶- صافی له دیدی ره‌مزی مه‌لا مارف کۆچکردووی ۱۹۷۶ز دا. (دیوانی

ره‌مزی مه‌لا مارف، ۲۰۱۴ ل: ۵۱)

له دیوانی ره‌مزی مه‌لا مارفدا دا ئەمه‌ی خواره‌وه هاتووه:

بۆ کاک‌ی هیران [ئیران] شاعیری به‌ناوبانگ (صافی وتراوه: کاتی له

شه‌قلاوه بووم له ژیر سیبهری ساباته‌که‌ی مالی (یه‌حیا به‌گ)دا

دانیشتبوون، [دانیشتبووین]! یه‌ کیک له ئا‌غاواتی خۆشناوه‌تی له وی

ئهبی و ده‌یه‌وی بگه‌ریته‌وه بۆ خۆشناو. ئەمیش ئەم چوارینه بۆ (صافی)

ئه هۆنیتتهوهو بهو بۆی دهنیژی، ئهمهش دهقی شیعرهکهی رهمزی مهلا مارفه:

دهلین جهنابی کاکای هیران [ئیران] فریاد رهس و دهلیله بۆ داماوان
عهرزى بکه سا له میژه شیخا، رهمزی (له شوینیکیترا نووسیویه:
عهرزى بکه میژه قوربان رهمزی)

داماوه له بۆ کهویکی راوی خۆش خوان
جا کاکای هیرانیش کهویکی دهنگ زولالی بۆ دهنیژی. (رهمزی مهلا مارف، ۲۰۱۴
ل: ۳۴۳).

۷. صافی له دیدی (سامی عهودال) دا (۱۹۱۰ - ۱۹۸۵) ز

سامی عهودال له م دیره دا باسی صافی دهکات و به عاشق به چاوی
بازی گهیلانی وه صافی دهکات و دهلی:
(عاسی) و (حوسین) و (صافی هیرانی)

عاشق به چاوی بازی گهیلانی (دیوانی سامی عهودال، ۲۰۱۰ ز، ل: ۳۹۶).
عاصی (۱۸۹۲-۱۹۷۵ ز) مهلا مستهفای کورپی مهلا رهسووله. (کویه له
رهوتی شارستانیهدا: ۳۰۸).

حوسهینی ناسناوی سهید ئهمه دی شیخ کریمی به رزنجی
کوچکردووی ۱۹۳۳ ز اینیه. (کویه له رهوتی شارستانیهدا: ۲۶۶).

۸. صافی له دیدی (نووری) دا، (۱۹۱۲-۱۹۹۴ ز) (گولزاری شاعیرانی کورد،
بیتار شاره زووری و...، ۲۰۱۳، ل: ۴۴۶).

شیخ جهلالی شیخ جهمیله نه قشبهندی له ستایشی (صافی) دا نووسیویه:
فهزیدی عهسری خۆی (صافی)، گهلی رهندو به تهقوا بوو

موریدی موخلیسی زاتی جهنابی غهوتی به غدا بوو (دیوانی صافی، چ، ۲۰۱۵، ل: ۵۹۷).

۹. صافی له دیدی (ههرشه می) (۱۹۱۵-۲۰۰۰) ز

له باره ی (صافی) و روونی و رهوانی شیعرهکانیه وه، دکتور شیخ
عبداللهی کورپی شیخ مستهفای ههرشه می نه قشبهندی گوتوویه:

۱۰۴ توژیینه وه کانی کۆنفرانسی نیوده وه تهی صافی هیرانی

بهندی (صافی) روونه ههروهک ئاوی چاوی (نازه‌نین)،
وهک گولێ پوومهت جوانه، وهک گولێ گژنیژه ورد (هه‌رشه‌می، ده‌سته گول،
۱۹۹۰، ل: ۱۶).

هه‌رشه‌می به‌لایه‌وه باشبوه بۆ (شیعر) به‌ندو، بۆ (نثر) باو بگوتری،
(هه‌رشه‌می، ده‌سته گول، ۱۹۹۰، ل: ۷۵).

۱۰. صافی له‌دیدى (به‌ندى) - محهمه‌دى مه‌لا مستفای هیرانى،
له‌دايکبوى ۱۹۵۵ز، نووسين و شیعر و لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بى کلاسیکی
هه‌یه، له‌وانه: دیوانى صافی، چ ۲، ۲۰۱۵ز.

به‌میزانى ئه‌ده‌ب له‌فظی هه‌مووی هه‌ر شه‌که‌ره (صافی)
له‌نیو ده‌ریای غه‌زه‌لدا، وه‌ک غه‌واصی گه‌وه‌ره (صافی)
له‌مه‌دو جه‌زری عه‌شقی یار، دلێ ئاگری ته‌ره (صافی)
له‌جومه‌ی عاشقانی خوا، ده‌لیل و ره‌هبه‌ره (صافی) (دیوانى صافی، چ ۲، ۲۰۱۵، ل: ۵۹۸)

ئه‌مه‌یش له‌نیو لاپه‌ره‌ی تییینه‌کانم بوو، هیچ زانیاریک له‌سه‌ری تۆمار
نه‌کراوه‌و، له‌کوی و چۆن ده‌سمکه‌وتوه؟ هیچم نایه‌ته‌وه‌ یاد، به‌لام
پێده‌چی بۆ (صافی) نووسرابی، به‌پێوستم زانی لێ‌ده‌دا دایه‌ه‌زینم، به‌لکه
یه‌کیک روونکردنه‌وه‌ییکی بۆ بکات:

...؟ زاته‌که‌ مال مودیری هه‌ولێره

هه‌م سه‌بیده، هه‌م شاعیره، هه‌م چاوتیره

بۆ ئیوه‌یه! ئه‌م روبا‌عییه‌ی نووسیوه.

مه‌منونم: ئه‌گه‌ر (که‌و) شک ئه‌به‌ن، بینیره!

جگه له م کومه له شاعیره، هندی له کوره کانشی شاعران له ستایشی (کاک مسته فای صافی) باوکیان نووسیوه (دیوانی صافی، لیکولینه وې: م.م.

هیرانی، چ ۲۰۱۵، ۶۰۰)، بۆ نمونه:

۱۱. کاک عه بدولکه ریم، وریای کۆچکردوی ۲/۹/۲۰۰۸، کوری بچووی صافی بۆ ئه و گوتوویه:

زور سوپاس بۆ خوا کوری ئه و شاعیره م، ناو صافییه

فه خره بۆ من، تا له دنیا بام، ئه و نده م کافیه

باعیسی ئیلهامی شیعری ئیمه تهنه هه ر ئه وه

بویه هه رده م چه زئه که م شیعری به وه زن و قافییه.

۱۲. کاک عه بدولقادی سۆزی، کۆچکردوی ۲۰/۵/۱۹۹۰، کوری (صافی)ش بۆ ئه م، گوتوویه:

هه تا مابو له دنیا به هره وه ر بوو که لامی شکه رو له فزی گوهر بوو

ئهنجامه کان:

۱. ناوی ئه و شوینه ی صافی تیایدا له دایکبووه و ژیاوه؛ گوندی ئیران بووه، دواپی کراوه به هیران.

۲. بنه ماله ی پیران و عاریفانی کاکي ئیران بۆ ناسناوی ئاینی نه ته وه بیانه و خۆشناوانه، ناسناوی کاکيان بۆ ناسناوی رابه رانی ئاینی بنه ماله که یان هه لېژاردوه، بۆ ماوه بیکی دريژ و تا ئیستاش پاراستویانه.

۳. صافی بۆ په ره پیدانی به هره ی خوا پیدای شیعری، و یژده یی، عیرفانی، هونه ری، تاد سوودی له و ژینگه ی سروشتی و شیعری و و یژده یی هتد وه رگرتووه ئه مه ش له شیعره کانی په نگیداوه ته وه.

۴. صافی له دهنگی خۆشی ده رویشه کانی که زاراوه و دهقه رو کولتور و... ی جیابون، سوودی وه رگرتووه بۆ گوتنی شیعره کانی به و شیواز و ئاوازه ی که خوی

ویستوو، ئەمەش ئەو دەگەیین، کە صافی سەرەرای هونەرمانەندی له زۆر بواران له هونەری ئاوازدانانیش هونەرور بوو.

۵. صافی له راوکردنی کەو؛ مەبەستی بەتاککردنی حەزو ئارەزو نەفسیەکانی له کایەییەک کە له کیشمەکیشی دنیاداریی دووربکەوێتەو زۆربەیی کاتەکانی له کەژوکیو بەسەر بەریت.

۶. صافی له بواری شیعەر و عیرفان و ئەدەب پەیوەندیار بوو بەزۆر له شاعیر و عاریفانی وەک بێخود و ئەمین شتویی هیتەر.

راسپاردەکان: زینگە پارێزیی ئەرکی ئاینی و نیشتمانی و کۆمەلایەتییه، پێوستە راوچییهکان هەر بۆ چێژوهرگرتن، کە راوکراره‌کانیان راوده‌کەن، ئاواش صافی ئاسا ئازادیان بکەن.

سەرچاوه‌کان:

-ابن الأثير الكاتب، المثل السائر في أدب الكاتب والشاعر، نصر الله بن محمد بن محمد بن عبد الكريم الشيباني، الجزري، أبو الفتح، ضياء الدين، المعروف بـ (ت ۶۳۷هـ)، المحقق: محمد محي الدين عبد الحميد، المكتبة العصرية للطباعة والنشر، بيروت، ۱۴۲۰هـ

-ابن سعد، الطبقات الكبير، محمد- بن منيع الزهري (ت ۲۳۰ هـ)، المحقق: الدكتور علي محمد عمر، مكتبة الخانجي، القاهرة - مصر، ط ۱، ۱۴۲۱ هـ - ۲۰۰۱ م.

-بابا مردوخ، تاريخ مشاهير كرد، بابا مردوخ روحاني شيوا، سرش، تهران، ۱۳۸۲. -بێخود، دیوانی بێخود، کۆکردنه‌وه‌و ریکخستن و له سه‌رنووسینیی: محمه‌دی مه‌لاکريم، چاپخانه‌ی سلمان الأعظمي، به‌غدا، ۱۹۷۰ز.

-بێخود، دیوانی بێخود، کۆکردنه‌وه‌و ریکخستن و له سه‌رنووسینیی: محمه‌دی مه‌لاکريم، بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان، سنه، ۱۳۸۶ ه‌.ش.

-پور، عه‌زیز محمه‌د، دیوان و شه‌رحی حالی شیخ ئەحمه‌دی کۆر موکریان، پێداچوونه‌وه‌ی هه‌ژار، چ ۱، تاران، ۱۳۷۸ ه‌.ش.

-جه‌لیزاده، ته‌فسیری کوردی، له‌که‌لامی خوداوه‌ندی، مه‌لا محمدي، ناوه‌ندی رینوس، چاپی ۲، سلیمانی، ۲۰۲۰.

-الجوزي، جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد، (ت ٥٩٧هـ)، صفة الصفاة، المحقق: أحمد بن علي، دار الحديث، القاهرة، مصر، ١٤٢١هـ/٢٠٠٠م.
-چروستانی، یادداشته‌کانی منالی و به‌شیکی سه‌ردومی فه‌قییه‌تی مامه‌وستا مه‌لا محمدی، ساغکردنه‌وه‌و پیشکه‌شکردنی: محمدی مه‌لا کریم، چاپخانه‌ی (الحوادث)، به‌غدا، ١٩٨٤ز.

-الحميدي، محمد بن فتوح بن عبد الله بن فتوح بن حميد الأزدي الميورقي، أبو عبد الله بن أبي نصر (ت ٤٨٨هـ)، الجمع بين الصحيحين البخاري ومسلم، المحقق: د. علي حسين البواب، دار ابن حزم - لبنان/ بيروت، الطبعة: الثانية، ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م.
-خال، په‌ندی پیشینان، شیخ مه‌مه‌دی خال، چاپخانه‌ی شقان، ب ش، ب س.
-خه‌زنه‌دار، دیوانی نالی و فه‌ره‌ه‌نگی نالی، د مارف، ده‌زگای رۆشنیری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی، چ: دار الحریه، به‌غدا، ١٩٧٧ز.

-خه‌زنه‌دار، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، مارف، کتییی ئاراس، چاپخانه‌ی ئاراس، هه‌ولێر، ٢٠١٠ز.

-ره‌مزى، دیوانی ره‌مزى مه‌لا مارف، کۆکردنه‌وه‌ی: شه‌هاب ره‌مزى، چاهمه‌نى چوار چرا، چ ٢، سلیمانی، ٢٠١٤.

-رۆحانی، میژووی ناودارانی کورد، باب‌ه‌ شیخ مه‌ردۆخ رۆحانی، وه‌رگێران: ماجد مه‌ردۆخ، سەندج، ٢٠١١.

-زه‌نگیاوه‌یی، دیوانی صافی، ئاماده‌کردنی: که‌مال ره‌حمانی، ب ش، ب س.
-سامی، دیوانی سامی عه‌ودال، سامی عه‌ودال، لیکدانه‌وه‌ی: د که‌مال مه‌عرف، سلیمانی، ٢٠١٠ز.

-سبط ابن الجوزي، مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، شمس الدين أبو المظفر يوسف بن قزأوغلي بن عبد الله المعروف بـ، (٥٨١ - ٦٥٤هـ)، تحقيق: مجموعة من المحققين، [بأول كل جزء تفصيل أسماء محقيه]. دار الرسالة العالمية، دمشق سوريا، ط ١، ١٤٣٤هـ - ٢٠١٣م.

-شاره‌زا، کویه له‌ره‌وتی شارستانیه‌تیدا، نووسین و لیکدانه‌وه‌ی: که‌ریم - نازم هه‌ویزی، عوسمان مسته‌فا خۆشناو، مه‌جید ئاسنگه‌ر، چاپخانه‌ی رۆشنیری، هه‌ولێر، ٢٠٠٩.

-شاره‌زووری، گولزاری شاعیرانی کورد، بێداد، و...، ٢٠١٣ز.

-شنۆیی، دیوانی ئەمین- میرزا محەمەد ئەمین کۆری حاجی برایمی شنۆیی، ئامادەکردنی: ئەحمەد بەلەدی، ناوەندی بڵاوکردنەوهی فەرھەنگ و ئەدەبی کوردی، ۱۳۷۷ هەتاوی.

-کاکێ هیرانی، دیوانی خەزان، نووسین و ئامادکردنی: نیاز مەستی، هانا کاکێ هیرانی، چ: ۱، ۲۰۲۲ز.

-الکوسج، مسائل الإمام أحمد بن حنبل وإسحاق بن راهويه، إسحاق بن منصور بن بهرام، أبو يعقوب المروزي، المعروف ب- (ت ۲۵۱هـ)، عمادة البحث العلمي، الجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة، المملكة العربية السعودية، ط ۱، ۱۴۲۵هـ - ۲۰۰۲م.

-کۆیی، حاجی قادری- دیوانی حاجی قادری کۆیی، ئامادەکردنی: کەریم شارەزا، سەردارحمید میران، ئەمینداریتی گشتی رۆشنییری و لاوان، ۱۹۸۶.

-منهج الشيخ عبد الرزاق عفيفي وجهوده في تقرير العقيدة والرد على المخالفين» (ص ۶۹۹ بترقیم الشاملة آلیا):

-مەلا سەعید، وهفاتنامەهێ پیغەمبەر(دخ)، مەلا سەعیدی ئیرانی، ساغکردنەوه: فائیزی مەلا بەکر، دەنگی زانا، ژمارە ۷،

-مەلا مستەفا، دیوانی صافی، لیکۆلینەوهو ساغکردنەوهی محەمەدی- هیرانی، چ ۲، ۲۰۱۵.

-موکریانی، دیوانی صافی، ئامادەکردنی: گیو- چاپخانەهێ کوردستان، چ ۳، هەولێر، ۱۹۷۳ز.

-موکریانی، فەرھەنگی مەھاباد، گیو- چاپخانەهێ کوردستان، هەولێر، ۱۹۶۱ز.
-موکریانی، گۆلچنی گیو، گیو- ساغکردنەوهو... د کوردستان موکریانی، رووداو، چاپخانەهێ رۆژ هەلات، هەولێر، ۲۰۱۹.

-میرزا عەبدوللا، دیوانی خادیم، حاجی میرزا عەبدوللا کۆیی، دەزگای رۆشنییری و بڵاوکردنەوهی کوردی، دارالحریه، بغداد،

-نۆدی، فەرھەنگۆکی ئەحمەدی، شیخ مەرووفی- تصحیح: محمد محمد زاده، انتشارات کردستان، سنندج، ۱۳۸۹ هـ ش،

-هەرشەمی، دەستە گۆل، د. عەبدوللا هەرشەمی، مطبعة الخنساء، بەغدا، ۱۹۹۰،
-یوسف، عبد الرقيب- دەسنووسی بەھنەسا، رۆشنییری نوێ ژمارە ۱۰۳ و ۱۰۴.

-پەییوەندی تەلەفۆنی لەگەڵ م محەمەدی مەلا مستەفا هیرانی ۱/۱۲/۲۰۲۳ز.

۱۰۹ توێژینەوهکانی کۆنفرانسی نیودەهۆلەتی صافی هیرانی

خلاصة البحث

يركز هذا البحث على محورين رئيسيين: أحدهما تأثير البيئة الطبيعية، والدينية، والعلمية، والاجتماعية وإلخ... على صقل شخصية (صافي) في تلكم النواحي والمجالات وقد ركز البحث على إلقاء الضوء على مكانة صافي وشخصيته في جميع المجالات، أولاً تأثير البيئة العرفانية الموهوبة والمتوارثة، ثم تأثير البيئة العلمية والأدبية فالاجتماعية ويتعرض البحث إلى أن اسم القرية المنسوب هو إليها قديماً وإلى ما بعد وفاته هو إيران وأن التحريف والتصحيف حدثا لأسباب أشير إلى بعضها في متن البحث، وقبول لقب "كاك" كلقب ديني للعائلة، وقد اعتيد ذلك من قبل عوائل دينية وعلمية. ويتطرق البحث في المحور الآخر إلى عرض القصائد المكتوبة في مدح (صافي) وفضله.

Summary

This topic focuses on two main axes: One is the influence of the natural, religious, scientific, social, etc. environment on refining Safi's personality in those aspects and fields. The research focused on shedding light on Safi's status and personality in all fields. First, the influence of the gifted and inherited mystical environment. Then the influence of the scientific, literary and social environment. The research points out that the name of the village attributed to it in ancient times and until after his death is Iran, and that the distortion and misrepresentation occurred for reasons, some of which were mentioned in the text of the research, and the acceptance of the title "Kak" as a religious family title, and this was used by religious and scientific families.. In the other axis, the research deals with the presentation of poems written in praise of Safi and his virtue